

Ruoholaukan laukka kalliolla.

Taivaan taiteilija,
muinaiset ajat.

Läpikuultavat ihmeet ajatusten rakosissa.

Tieto on kirkas,
kun hiljaisuus saa tilan.

Yöllä valo tuli minuun,
paistoi päähän oranssia.

Lapaset ovat rikki,
lähden lentoon alimmalta portaalta.
OTA KIINNI!

Tanssiaskelin taistelen elämässä.

Unessa – siellä syleillään.

JAZZ.

Korjaan lapaset,
neulon molempiin kaksi peukaloa.

Jäniksenkypälä kainalossa
kohtaan loppuvastuksen.

Suutelen kiveä raunioissa.

Rautalukko,
höyhenellä avattu.

Tiellä tikkuristi.

Kuuntelen kissankellojen soiton kaikuja graniitissa.

Tähän päättyvät jäljet valkeuden pinnassa.

Elämä:

A4:n arkki.

Marginaaliin syntyneet etsivät tietä häränsilmään,
kunnes katoavat paperilta.

Tähti aukeni taivaan paikalle,
vaikka karhujen kynsissä oli vielä multaa
ja kuonoissa hunajaa.

Kanervasarvet puhkaisivat esteen
ja purppura valtasi alan.

Peruskallion jäljissä tuntui tiivis läheisyys,
joka tunnustettiin.

Ei taisteltu, ei tanssittu.

Lasinsirut kämmenellä
smaragdia.

Puiden varjot kalliourkujen koskettimilla
soittavat kosken kuohuja.

On pihlajanmarjojen aika.

Keinuu keinu
ja pieni lätäkkö on toivomuskaivo.

Tänne sytytän nuotioni,
merkkitulen hengelle.

Auringonlaskun oranssia vasten
piirtyy mudran varjo.

Itken timanttikyneleitä,
kun haluan jotain
mitä ei ole tässä.

Tuntuu, että Jumala on kaukana,
jossain mielen takana.

Toinen jalkani on taivaassa,
edessä valinta.

Aamu on vaalea.

Pitsikaltereiden läpi näkyy tähtitaivaan hermosto.

Rannalla tuuli soittaa kaisloja

– se ei kuulu tänne.

Ei tietoa,

onko hyvä sato tulossa?

Entä onko petojen villat karstattu?

Lehtiä on ehtinyt pudota lukin uurastaessa

hohtavan seittinsä lumoissa.

Tyyne ja hiljainen odotus.

Jokainen kertoo
mitä haluaa.

Ja jos ei kerro,
jää ulkopuolelle.

Valeprinsessan silmälasit
eivät vastaa hänen silmiään.

Kun vanhana tapaa äitinsä peilissä,
tanssivat peikot piiriä.

Haluan pestä kaikki pyykit,
näkyttömät muurit ihmisten väliltä.

Arkipäiväisiksi muuttuneet sädekehät
voisi haudata kahteen metriin.

Aikaikkuna auki perhoselle.
Syvänmustan veden syli.